

2019/3

Informační OBČASNÍK

Evropského centra mládeže Břeclav

červenec–září 2019

Činnost spolku v období červenec–září 2019

Účast na krátkodobých zahraničních projektech Erasmus+: Mládež, Visegrádský fond a Europe for Citizens

1. 1.–5. 7. 2019 – Education for Deeper Social Integration – Slovinsko – 2 účastníci
2. 17.–24. 7. 2019 – Inclusion Online – Turecko – 3 účastníci
3. 22.–30. 7. 2019 – Discover Green Jobs – Francie – 5 účastníků
4. 27. 7. – 3. 8. 2019 – Youth Activizenship – Itálie – 2 účastníci
5. 31. 7. – 8. 8. 2019 – World of Diversity – Bulharsko – 4 účastníci
6. 2.–10. 8. 2019 - Increasing Youth Employment Opportunities Through Innovative Non Formal Approaches – Turecko – 2 účastníci
7. 12.–20. 8. 2019 – The Magic Glasses – Španělsko – 5 účastníků
8. 12.–21. 8. 2019 – Human of 21st Century. It's time to become universal! – Turecko – 6 účastníků
9. 13.–21. 8. 2019 – Music Is My Aeroplane – Maďarsko – 5 účastníků
10. 16.–24. 8. 2019 – Entrepreneurs In the Village – Rumunsko – 7 účastníků
11. 19.–26. 8. 2019 – X-Panding Sound – Rakousko – 6 účastníků
12. 19.–28. 8. 2019 – Your Best Voice – Polsko – 2 účastníci
13. 20.–30. 8. 2019 – Grow Your Possibilities – Francie – 4 účastníci
14. 23.–31. 8. 2019 – Effective Communication for You(th) – Slovensko – 2 účastníci
15. 1.–9. 9. 2019 – E+ for Environment – Řecko – 5 účastníků
16. 2.–9. 9. 2019 – Cyber Equality – Chorvatsko – 7 účastníků
17. 3.–10. 9. 2019 – Sports for Inclusion – Lotyšsko – 7 účastníků
18. 5.–13. 9. 2019 – Smart Up Inclusion – Francie – 3 účastníci
19. 6.–13. 9. 2019 – Visualize the Invisible – Irsko – 2 účastníci
20. 8.–16. 9. 2019 – European Photosynthesis – Portugalsko – 6 účastníků

21. 9.–15. 9. 2019 – Youth Vision: a new perspective on ICL – Lotyšsko – 3 účastníci
22. 12.–13. 9. 2019 – You(TH) Decide – Polsko – 2 účastníci
23. 14.–20. 9. 2019 - #GetUpStandUp – Česká republika – 3 účastníci
24. 23. 9. – 1. 10. 2019 - Activism Collectivity and Auto Organisation on Board – Francie – 5 účastníků
25. 25.–30. 9. 2019 – Enterprise 101 – Turecko – 3 účastníci
26. 26. 9. – 6. 10. 2019 – Get Your Own Picture – Turecko – 8 účastníků
27. 26. 9. – 3. 10. 2019 – Say „Stop Violence“ through Sport – Turecko – 5 účastníků
28. 30. 9. – 6. 10. 2019 - Empowering Minorities a project to improved practices for work with minorities – Makedonie – 4 účastníci

Nezapomeňte si také přečíst reporty a prohlédnout fotky z těchto projektů na našem [webu](#)!

Na výměnu mládeže „Sports for Inclusion“ jsme vyslali už 1600. účastníka!

Evropský sbor solidarity

Během léta se nám vrátila celá řada dobrovolníků z dlouhodobých projektů Evropského sboru solidarity (ESC).

Zuzana Čučková strávila sedm měsíců v Řecku, kde pečovala o zahradu hostitelské organizace a učila se tak o permakulturu a ekologickém zahradničení, dále vyráběla přírodní kosmetiku a ekologicky šetrné čistící prostředky nebo zorganizovala úklidovou akci na místní pláži. Více o Zuzčině EVS si přečtete [zde](#).

Další dobrovolník, Tomáš Homola, působil 11 měsíců v britské Treloar School & College pro handicapované žáky a studenty. Tomáš dobrovolničil na základní škole ve třídě s žáky ve věku 14-15 let, přičemž jeho úkolem bylo žákům asistovat ve třídě a pomáhat jim s úkoly. Přečtete si také [report](#) z tohoto ESC a mrkněte na fotky.

Po téměř roce se vrátil také Matěj Polák, a to z lotyšské nadace Valmieras Novada Fonds (VNF), kam jsme už v minulosti vyslali jednu dobrovolnici. Matěj nadaci pomáhal s administrativou, a především pořizoval foto- a video-dokumentaci její činnosti. Více o jeho ESC najdete [tady](#).

V září skončil projekt Evropského sboru solidarity Alice P. Ta strávila deset měsíců v portugalské organizaci MOJU, kde dětem pomáhala se školními úkoly a projekty, ale také pro ně pořádala teambuildingové, kulturní nebo sportovní aktivity. Podrobný report z Alicina ESC si přečtete a fotky prohlédnete [zde](#).

V září jsme také vyslali dobrovolnici na devítiměsíční projekt ESC do litevské školy [Kaunas Kazys Griunius progymnasium](#).

EYCB je na Instagramu a má nové správce sociálních sítí a grafika

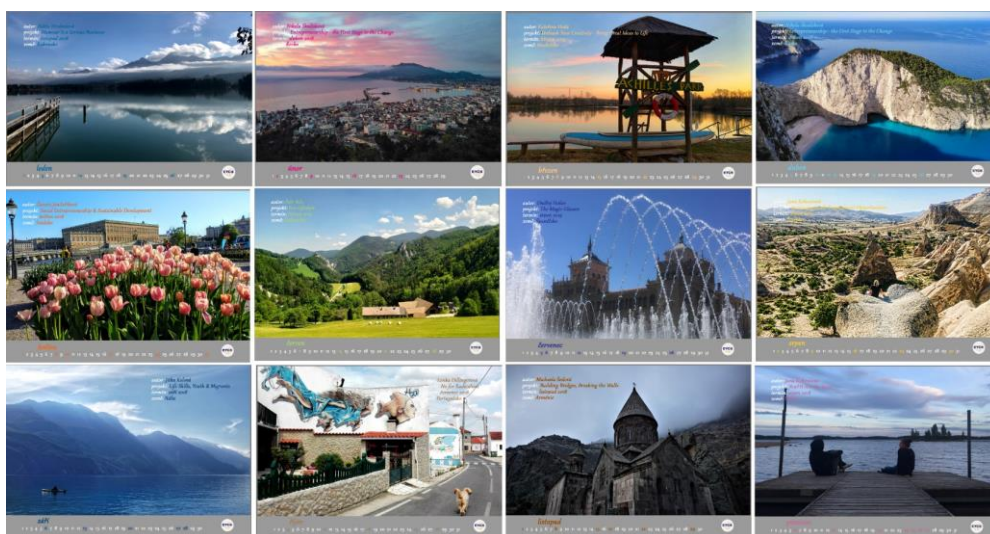
Jsme i v insta světě. Pokud jste také propadli nekonečnému swipování stories na Instagramu, možná budete rádi čerpat informace a zajímavosti i tam. Najdete nás tam jako eycb.info. Nebo můžete použít tento přímý odkaz 😊 - <http://bit.ly/eycbinsta>

Od léta se o sociální sítě EYCB starají naše nové členky – příspěvky na Facebook pro vás vymýšlí a tvoří Míša Synková a fotky na Instagram vybírá a „insta-stories“ pro vás píše Martina Otřísalová. Grafiku nám od září tvoří Aleš Mejzlík.

Moc jim děkujeme, že se toho ujali!

Vítězové fotosoutěže EYCB byli vybráni / Získejte kalendář na rok 2020 jako odměnu za svůj dar EYCB

Moc děkujeme všem účastníkům fotosoutěže EYCB za jejich krásné fotky! Celkem se nám jich sešlo více než 40, a tak porota složená ze členů EYCB měla těžký úkol vybrat těch 13 nej, které budou zdobit kalendář EYCB na rok 2020.

Moc gratulujeme autorům vítězných fotek, kterými jsou:

- Lenka Dillingerová
- Ondřej Holan

- Kateřina Hrdá
- Adéla Hrubošová
- Žaneta Jančaříková
- Jana Kohoutová
- Jitka Kolová
- Michaela Šedová
- Nikola Škodáková
- Petr Velc

Nástěnný kalendář formátu A4 s vítěznými snímky můžete získat jako **odměnu za dar na činnost EYCB ve výši 230 Kč a více** zaslaný na účet č. **2800605023/2010**. Můžete samozřejmě získat také víc kalendářů – např. jako vánoční dárek pro své blízké. Stačí nám poslat dar ve výši odpovídající počtu kalendářů, které chcete (např. 460 Kč a více, chcete-li dva kalendáře, 690 Kč a více, chcete-li tři kalendáře apod.).

Máte-li o kalendář zájem, napište nám prosím **nejpozději do 10. listopadu** na eycb.info@gmail.com.

Pozvánka na besedu s dobrovolnicí

Srdečně vás zveme na cestovatelsko-dobrovolnickou besedu Jitky Kolové „Unlocking Dreams aneb příběhy z Kypru“, která se uskuteční ve čtvrtek 10. října od 18:30 v Břeclavi na Cyklosféře (areál pod zámekem).

Můžete se těšit na spoustu fotek a vyprávění o tom, co obnáší práce dobrovolníka v kyperské církevní charitě a uprchlickém táboře, jak vypadá život v dobrovolnické komunitě nebo jak významně může jedna dobrovolnická zkušenost ovlivnit život mladého člověka.

Akce je pořádána v rámci celoevropské kampaně #ErasmusDays.

UNLOCKING DREAMS

aneb příběhy z Kypru

čtvrtek 10. 10. v 18:30

Cyklosféra

Různé

Týden, co porazil moji stydlivost

O projektech Erasmus + jsem se doslechla od svých kamarádů, kteří se z nich vždy vraceli nadšení, z úžasných momentů a také smutní, že už jim projekt skončil. Vždy mi vyprávěli o skvělé atmosféře, kterou na nich zažili, a o lidech, které tam potkali. Tyto příběhy se stali jedním z důvodů, proč jsem se na projekt přihlásila. Dalšími důvody byli například možnost cestovat a poznávat nové lidi a kultury. Také se tím osamostatníte a uvědomíte si, že si spoustu věcí zvládnete zařídit sami, bez toho abyste se museli bát.

Protože ještě nejsem plnoletá, tak pro mě nebylo moc projektů k vybírání, protože většina je kvůli pochopitelným důvodům od osmnácti let. Tak jsem si našla

projekt, který byl pro můj věk, a přihlásila jsem se na něj. Když mě vybrali, uvědomila jsem si, že tímto okamžikem začíná něco nového a taky že začalo.

Jestli se někteří z vás bojí cestovat sami, mluvit anglicky nebo poznávat nové lidi, věřte mi, že strach není potřeba. Můj projekt se jmenoval Music is my Aeroplane a odehrával se v malebném městečku v Maďarsku v Kiskunfélagyháze. Tohoto

projektu se účastnilo osm zemí: Česká republika, Slovensko, Maďarsko, Estonsko, Itálie, Španělsko, Francie, Portugalsko. Na projektu nás bylo kolem čtyřiceti, ale kdybyste si říkali, že je to moc, tak není. Sice pravděpodobně nebudete komunikovat se všemi stejně, ale nabídne vám to široké spektrum možností.

Tento projekt byl převážně zaměřen na hudbu, tanec a další umění. Během projektu jsme pracovali v různých měnicích se skupinkách, což prospívalo tomu, abyste všechny aspoň trochu poznali. Vyráběli jsme hudební nástroje, pomocí nich jsme pak skládali písničky, učili se tance a další. Díky interkulturním večerům, které měli dvě země každý večer, jsme poznali kultury ostatních zemí, naučili se pár slov nebo části jejich národních tanců a také ochutnali jejich národní jídla.

Vyvrcholením celého projektu se stalo veřejné vystoupení na oslavách města, kde jsme předváděli vše, co jsme se za celý projekt naučili. Bylo to něco

neuvěřitelného. Stáli jsme na pódiu jeden vedle druhého, jiné národnosti, jiné jazyky, ale v té chvíli jsme byli jako jedna velká rodina. Na tento okamžik nikdy nezapomenu. Tento projekt by se dal shrnout těmito slovy: sranda, tréma, překonání možností, poznání, kreativita, přátelství, úspěch.

Ubytování bylo skvělé, všichni jsme k sobě měli blízko. Na pokoji jsem byla se dvěma Španělkami a bylo to naprosto super. Jedna věc na projektu je program a do druhé patří rozhovory mimo program. Naše večerní nebo polední rozhovory jsem si opravdu užívala. K nám na pokoj přišlo většinou i pár dalších, tudíž jsme měli spousta témat o čem si povídat. Přes témata školy, koníčků, země jsme došli i k více osobním, které nás

zcelovali jako kamarády. Jela jsem na projekt s očekáváním povídat si s lidmi z jiných zemí, ale rozhodně jsem nepředpokládala, že s lidmi, se kterými se znám týden, můžu zůstat v kontaktu, bavit se s nimi o tolika věcech a sprátelit se s nimi jako s pravými kamarády.

Závěrem bych už jen chtěla dodat, že tento projekt mě naučil nebát se mluvením anglicky, nebát se vystoupení před cizím publikem, ale také to, že nezáleží, v jaké zemi žijete, je důležité, jakým člověkem jste a že najít si přátele v různých zemích není těžké, a i tyto přátelství mohou vydržet celý život. Teď už jen poslední věc. Koncem projektu nic nekončí ba naopak, vše začíná. Otevírá se vám spousta nových možností a činností, které můžete udělat, jak pro sebe, tak pro ostatní.

Anna Bicanová

Erasmus+

Erasmus, cože to vlastně je? Studium vysoké školy v zahraničí, že? A co tam dělá to malé plusko vlastně? A projekt v zahraničí? A co tam vlastně jako děláte? A tohle opravdu někdo platí? A na tohle musíš být student, že?

Pokud si kladete podobné otázky, nezoufejte. Nejspíš si je kladl každý. A nejspíš je to i správně – řekl bych, že to bude asi klasická porce selského rozumu. A i když to na první pohled zní neuvěřitelně, tak opravdu takové projekty fungují a jsou plně proplacené. Výukové projekty sice nejsou dovolená, ale rozhodně na nich zažijete spoustu

legrace. V tomhle případě by také možná mohlo platit pořekadlo „všechno se má zkusit“.

Erasmus+ je program Evropské Unie na podporu vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu. Mimo vzdělávacích zahraničních projektů mezi ně například také spadá již zmíněné výměnné studium na vysoké škole nebo určitá forma dobrovolničení, a mnohé další.

Výukové projekty jsou nabízené pro mládež všeho druhu, a to i napříč všeobecnému domněnku, že se jich mohou zúčastnit pouze studenti. Pravda je, že určitý věkový limit se na projektech vyskytuje (nejčastěji to je mezi 18 a 30, ale i to se dá potencionálně občas vyřešit).

Já osobně jsem byl, dá se říct, na mnoha Erasmus+ projektech. A nelituji, neměnil bych. Např. v Itálii jsem poznal rozmanité místní kulinární zvyklosti, v Litvě jsem poznal, že lidé z LGBT komunity to nemají vždy lehké, v Srbsku jsem pochopil, že lidé různých národností a jazyků nemají problém žít bok po boku, v Turecku jsem se snažil pochopit jaké problémy mají lidé se zrakovým hendikepem, v Polsku jsem zjistil, jak náročné je pracovat s mládeží a mnohé další. Každý projekt vám něco dá, a možná i něco vezme a nahradí to něčím novým a otevře trochu více obzory.

Myslím si, že by si každý měl někam vyjet a potkat skvělé lidi z celé Evropy. Možná nyní i více než jindy – v dobách, ve kterých se nám kdovítko snaží namluvit, že lidé někde jinde, snad jen třeba za humny, jsou jiní. Věřte, že nejsou, a že občas si budete s lidmi z druhého koutu Evropy rozumět více než s lidmi z vaší domoviny.

Mezinárodní projekty mají snad jen jednu slabinu, jsou neskutečně návykové, tak na to pozor!

Lukáš Koupil

What to Expect from Erasmus+ projects?

My name is Erika and I'm from Spain although Czech Republic has become my home during last four years. Before knowing EYCB I had participated in a few Youth Exchanges, a Training Course (TC) and a eleven months EVS (now European Solidarity

Corps), all of them with a huge positive impact on me. Last August, thanks to EYCB I had an opportunity to participate in a Training Course in Bansko, Bulgaria, called “World of Diversity” which turned out as week full of enriching discussions and unforgettable memories.

It was a really good experience not only in terms of learning but also on a personal level. We were a group of 42 active and committed people coming from Bulgaria, Romania, Spain, Italy, Greece, Cyprus, Slovakia, Lithuania, Hungary, France and Czech Republic. Such a mix of cultures, individual backgrounds and personalities working together on the same topic: diversity. By sharing our personal experiences, ideas, projects... we created a unique learning process filled by memorable moments.

Also, the venue was perfect: a beautiful town that we had the opportunity to explore during our free time, small but full of life and amazing nature, surrounded by mountains and immense green fields. There was where our indoors and outdoors activities took place, where our connections were created through sharing not also the “working” time but also lunch, chilling time at the

swimming pool or having fun during nights and even going together to Bansko Jazz Festival which took place during the last days of the project.

Personally, being part of the Czech team allowed me to feel closer to the country I live in now and getting to connect with the other three Czech participants was so important to me. I got to know them, had a lot of funny moments... and even felt proud, for example, at our Czech cultural evening, when we shared info, stories, food and music with the rest of participants.

Any project part of the huge Erasmus+ program is always a great opportunity to learn, explore, change, make new friends and have lots of fun, and I am really grateful for had been part of it.

Erika Blanco Favaro

Superficial differences - X-Panding sound v Elsbethene

Už sa asi stáva zvykom, že po bakalárskych štátniciach ľudia nevedia čo so sebou. Prípadne vedia, ale celé to “vedenie” je založené na tom, čo nerobíť. V prípade môjho kamaráta to bolo pokračovanie na škole po získaní druhého bakalárskeho titulu. Chcel ísť preč z Brna, čo sme všetci chápali a zároveň mu trochu závideli, že už môže. Dlhší čas tak trávil hľadaním rôznych projektov a stáží, ktoré by mu cestovanie uľahčili aj z finančnej, aj z logistickej stránky.

Počas posledných úprav obhajoby mojej bakalárskej práce mi poslal link na booklet hudobného projektu v Rakúsku. Ja, v minulosti tri krát odmietnutá uchádzačka o miesto v projektoch Erasmus plus, som len v duchu mávla rukou a pokračovala v tvorbe prezentácie. Nechuť robiť veci do školy ma ale o päť minút neskôr prinútila booklet prečítať. Workshopy na tvorbu hudby,

DJing, soundwalks a prosba o zbalenie si čierneho oblečenia, zneli zaujímavo, tak som ten formulár vyplnila a do dňa na celý projekt zabudla. Aj tak ma tam nezoberú, že áno.

Bakalárku som neobhájila a aj bez získania titulu nevedela, čo so sebou. Jednou z vecí, ktoré nešťastný začiatok leta aspoň trochu kompenzovali, bola hudba. Aj moja, aj tá nemoja, hlavne, že jej bolo veľa. Jedno ráno som si spomenula na odoslanú prihlášku a v duchu so sebou uzavrela dohodu, že ak ma zoberú, začnem sa tomu skladaniu konečne venovať viac. Druhé ráno mi už v maily gratulovali k prijatiu a ja som v eshope Muziker minula 70e.

V Elsbethene

Prvý deň sme všetci vymenili “Hi!” za “What kind of music do you listen to?” a mne nikto neodpovedal tak, ako som chcela. Alebo aspoň tak, aby sme sa o tom vedeli ďalej rozprávať.

Ako sa ale ukázalo večer, lepších tém na konverzáciu bolo približne nekonečno. Zastúpenie Česka, Estónska, Rakúska a Rumunska do druhej ráno pod hviezdami diskutovalo o erotickom priemysle, psychológii človeka a LGBTI problematike. Všetko naraz, ale naozaj to dávalo zmysel. Do postele som sa tak ukladala s tým, že hudobne spriaznenú dušu tu asi nenájdem, ale nuda mi určite nehrozí.

Nasledujúce ráno nás jeden z organizátorov zobral do lesa počúvať prírodu, tzv. soundwalk. Keď sme po vyše hodine sedeli v kruhu pri našej chate, pýtal sa nás na naše postrehy. Každý z nás si všimol niečo iné, no všetci s rovnakou intenzitou. Asi sme takí rozdielni neboli, aspoň v počúvaní nie.

Naše umenie

Ďalšie dni boli plné intenzívnych workshopov. Či už sme sa venovali hudobným softvérom alebo fyzickým nástrojom, vždy sme sa naučili niečo nové. Všetky nám mali pomôcť pri záverečných vystúpeniach, ktoré sme mali predviesť posledný deň

projektu. V piatok sme sa rozdelili do skupín podľa toho, kto mal podobné nápady a do soboty sme čas trávili vymýšľaním a skúšaním.

Vznikli tak štyri performances, ktoré zďaleka presahovali len hudbu. Spájali divadlo, meditáciu, tanec a mnohé ďalšie prvky. Vznikali práve preto, že sme boli každý iná osobnosť, s iným pohľadom na svet a iným umeleckým vkusom.

Stále sme to opakovali, aké je to super, že sme tak iní a napriek tomu sme sa tak zblížili a prepojili. Keď sa s nami ale lúčil hlavný lektor celého projektu, povedal: “You are much more similar than you think, you are all the same. The differences between you are just some superficial features, that did and do not really matter.” Táto veta mi znie

v hlave vždy, keď na projekt spomínam.

V Elsbethene nám naše bežné životy pripadali až nereálne a naopak týždeň na projekte ako skutočný život. Vrátiť sme sa ale museli, a to silné prepojenie, ktoré nás ku koncu týždňa všetkých rozplakalo, teraz pomaly opadáva. Myslím naň však pri každej skladbe, ktorú som odvtedy zložila. V porovnaní s “predprojektovým životom” ich je celkom dosť, takže dohodu so sebou som asi dodržala. S niektorými ľuďmi z Elsbethenu sa ešte určite stretneme, zatiaľ mi však ale musí stačiť hudba, ktorú do mňa vložili.

Martina Paulenová